

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
URED PREDsjedNIKA

Broj: Su VI-666/2021-8
Zagreb, 25. kolovoz 2022. godine

ŽUPANIJSKI SUD U BJELOVARU
Sudačko vijeće
Josipa Jelačića 1, 43000 Bjelovar

PREDMET: Zahtjev za pokretanje postupka protiv predsjednika Županijskog suda u Bjelovaru Gorana Milakovića, zbog postupanja protivnog Kodeksu sudačke etike, a u vezi s pritužbom g. Ivana Gorana Wintera

Poštovani,

Na temelju članka 14., stavka 2. Kodeksa sudačke etike (Narodne novine 131/2006) Sudačkom vijeću Županijskog suda u Bjelovaru podnosim ovu pritužbu protiv predsjednika Županijskog suda u Bjelovaru g. Gorana Milakovića, a zbog ponašanja koje je suprotno članku 3. Kodeksa sudačke etike.

G. Ivan Goran Winter sudjelovao je na javno objavljenom natječaju za izbor sudskog savjetnika u Županijskom sudu u Bjelovaru. Sve činjenice vezane uz provedbu ovog javnog natječaja su Vama dobro poznate, dakle poznat vam je tijek i rezultat postupka. Ovaj postupak se i u formalnom smislu odvijao nepravilno s obzirom da je prvi postupak iz formalnih razloga poništen rješenjem nadležne Državne komisije i to zbog toga što je Povjerenstvo za provedbu natječaja i ocjenu kandidata bilo nepravilno sastavljeno odnosno jedna članica Povjerenstva nije imala potrebno obrazovanje i stručno znanje vezano za utvrđivanje znanja, sposobnosti i vještina kandidata u postupku javnog natječaja za izbor sudskog savjetnika. Naime, u sastavu Povjerenstva nalazila se voditeljica sudske uprave koja kao osoba s višom stručnom spremom nije imala dovoljne kvalifikacije za ocjenu kandidata za mjesto sudskog savjetnika i bez obzira što to na izgled djeluje samo kao formalni propust to za sve osobe koje rade u sudovima je vrlo neobičan propust. Naime, zna se da sudski savjetnici su po svom statusu vrlo blizu sucima i doista je neobično da na bilo kojem sudu se u sastav Komisije za izbor sudskog savjetnika izabire osoba koja nije diplomirani pravnik (sudski savjetnik ili sudac).

No, sve i da se to promatra samo kao formalni propust ono što je uslijedilo na drugom, ponovljenom natječaju potvrđuje da ni ova prva pogreška, uvjetno rečeno

formalne prirode, nije bila jedina. Naime, unatoč tome što je drugi natječaj u formalnom smislu uspješno okončan time što je povodom žalbi Državna komisija u ovom drugom pokušaju potvrdila rješenje o odabiru Povjerenstva za izbor to ipak je i u ovom drugom postupku izbora sudskog savjetnika nastavljeno postupanje koje ako i je ocijenjeno kao zakonito, u sebi unatoč tome, sadrži postupanje koje je suprotno članku 3. Kodeksa sudačke etike kojim se propisuje da sudac u profesionalnom postupanju mora primjenjivati najviša etička načela. U ovom slučaju objektivnu odgovornost za takvo postupanje Županijskog suda snosi predsjednik suda Goran Milaković koji je potpisao rješenje o odabiru kandidata na natječaju tako da je u tom drugom – ponovljenom postupku na mjesto sudskog savjetnika na Kaznenom odjelu izabrana gđa. Tea Valentić koja je ujedno kći sutkinje gđe. Dajane Barberić Valentić, koja je na Županijskom sudu u Bjelovaru u to vrijeme bila zamjenica predsjednika suda te ujedno glasnogovornica suda i sutkinja na kaznenom odjelu tog suda. Dakle, kći sutkinje Dajane Barberić Valentić je primljena na mjesto savjetnice u Kaznenom odjelu u kojemu je njezina majka sutkinja i na sudu na kojemu je njezina majka ujedno i zamjenica predsjednika Županijskog suda.

Sudovi su javne ustanove par excellence, a to znači da na sudu sva radna mjesta moraju biti javno dostupna svima pod jednakim uvjetima i upravo radi postizanja tog cilja se propisuju i provode javni natječaji. U ovom slučaju se to pitanje postavlja već na prvi pogled s obzirom da je razlika između izabrane kandidatkinje – sada savjetnice Tee Valentić i Ivana Gorana Wintera svega 1,59 bod. Iako je Državna komisija to sve ocijenila kao zakonit izbor prema propisanim kriterijima ocjenjivanja to još uvijek ne znači da je provedeni postupak i odabir kandidata bio etičan odnosno u skladu s Kodeksom sudačke etike. Naime, kandidat Ivan Goran Winter je na vrlo pregledan način obrazložio cjelokupni tijek natječaja, ali to nije jedini činjenični i pravni temelj za podnošenje ovog zahtjeva, iako on po svojoj kvaliteti i logičnosti je kao temelj za ovaj zahtjev potpuno dovoljan. Naime, sve navode Ivana Gorana Wintera potvrdio je i pravobranitelj Republike Hrvatske za osobe s invaliditetom koji je 4. travnja 2022. godine dostavio Županijskom sudu u Bjelovaru svoje mišljenje o provedenom postupku zapošljavanja POSI-1.8.2.-1534/21-10-10 i to mišljenje je Ivan Goran Winter dostavio Vrhovnom sudu na uvid. U spomenutom mišljenju Pravobranitelj Republike Hrvatske vrlo detaljno i vrlo logično obrazlaže sve kontradikcije u provedenom postupku iz kojih proizlazi da provedeni postupak javnog natječaja i na temelju njega obavljen izbor kandidata nisu obavljani zakonito. Primjera radi, Pučki pravobranitelj navodi da prema navodima Županijskog suda u Bjelovaru poznavanje engleskog jezika na visokoj razini je bitan uvjet za konkretno radno mjesto sudskog savjetnika u Kaznenom odjelu, ali ukazuje da u uvjetima natječaja poznavanje stranog jezika nije bilo navedeno kao uvjet koji kandidati moraju ispunjavati. Unatoč tome, u provedenom postupku poznavanje stranog jezika se vrednovalo kao kompetencija za konkretno radno mjesto, ali kada je to već tako neovlašteno učinjeno (kao kriterij za odabir na natječaju mogu se priznati samo oni uvjeti i kriteriji koji su navedeni u uvjetima natječaja) onda je potpuno neuvjerljiv i neprihvatljiv način na koji se procjenjivalo poznavanje stranog jezika kod kandidata. Naime, ocjena znanja stranog jezika kao kompetencija za radno mjesto

temeljila se u zaključku Povjerenstva isključivo na samoprocjeni kandidata i subjektivnoj ocjeni članova Komisije. Pravobranitelj Republike Hrvatske ispravno ukazuje da ako je poznavanje engleskog jezika na visokoj razini bio uvjet za obavljanje poslova sudskog savjetnika u kaznenom odjelu, a koje bi obuhvaćalo i poslove pružanja međunarodne pravne pomoći u kaznenim stvarima, to je onda taj uvjet trebao biti propisan u tekstu natječaja, a provjeru znanja stranog jezika bi u skladu s člankom 12. Uredbe o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi (NN 78/2017) trebao provesti profesor stranih jezika ili škola stranih jezika. Stoga je ispravan zaključak Pravobranitelja da se ocjene kandidata u ovom dijelu intervjua ne mogu preispitati budući da ne postoje egzaktni pokazatelji na kojima je Komisija temeljila svoju ocjenu o poznavanju stranog jezika, samim time je narušena transparentnost natječajnog postupka.

Pravobranitelj u svom obrazloženju ispravno ukazuje na to koji su sve zadatci sudskog savjetnika u Kaznenom odjelu i za koje mjesto je bio raspisan javni natječaj te tako ističe da se tu radi o poslu u kojemu sudski savjetnik pomaže sucima izvršenja na način da u povodu pritužbe zatvorenika traži očitovanje Zatvora u Bjelovaru, u povodu žalbi zatvorenika na odluku upravitelja Zatvora u stegovnom postupku prikuplja podatke te izrađuje nacrt odluke u povodu žalbe, u postupku upućivanja na izdržavanje kazne zatvora zakazuje ročišta te izrađuje nacрте rješenja o upućivanju, u povodu molbe za izvršavanje kazne zatvora pribavlja podatke od nadležnog Centra za socijalnu skrb itd. Pravobranitelj RH ukazuje da je u internim aktima Županijskog suda uređeno da postupak sukladno Zakonu o pravosudnoj suradnji s državama članicama Europske unije i sukladno Zakonu o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima provodi viši sudski savjetnik – specijalist Gregor Sakradžija, a samo u slučaju odsutnosti ga mijenja sudska savjetnica Tea Valentić izabrana na ovom natječaju. Stoga pravobranitelj logično zaključuje da navodi Županijskog suda u Bjelovaru da će obavljanje poslova pružanja međunarodne pravne pomoći u kaznenim stvarima predstavljati većinu poslova sudskog savjetnika izabranom na ovom natječaju nisu uvjerljivi jer proizlazi da je riječ o iznimnim slučajevima, budući da će poslove pružanja međunarodne pravne pomoći izabrana kandidatkinja obavljati jedino u slučaju odsutnosti višeg sudskog savjetnika – specijaliste Gregora Sakradžije.

Prethodno navedeno nije jedina kontradiktornost u provedenom natječajnom postupku. Pravobranitelj ističe da je kod izabrane kandidatkinje pozitivno ocijenjena okolnost da je prije ovog natječaja redovito obavljala radnje zastupanja svog poslodavca na sudu i zaključuje se da je ona imala praktičnog iskustva kao stranka u sudskom postupku. Međutim, pravobranitelj ukazuje da Komisija istovremeno ne spominje radno iskustvo Ivana Gorana Wintera, primjerice ne navodi je li on imao iskustva u radu sa strankama ili na sudu, a iz onoga što je Ivan Goran Winter naveo proizlazi da je on bio i sudski vježbenik na Županijskom sudu u Bjelovaru, da je radio kao tajnik na školi, kao pravnik u Udruzi invalida Bjelovar i da je svuda dobio vrlo dobre ocjene odnosno preporuke. Podnositelj pritužbe Ivan Goran Winter položio je

pravosudni ispit 8. prosinca 2010. godine, dok je izabrana kandidatkinja Tea Valentić položila pravosudni ispit dva do tri mjeseca prije objavljivanja natječaja u 2021. godini.

Prema tome, vidljiv je nejednak tretman prema kandidatima. Pravobranitelj na kraju zaključuje da je zaključak Komisije o izabranoj kandidatkinji općenit i činjenično nepotkrijepljen te da izneseni argumenti i obrazloženja ukazuju na vjerojatnost da se odluka o izabranoj kandidatkinji temelji na subjektivnoj ocjeni članova komisije za oba kandidata bez činjeničnih pokazatelja za zauzimanje određenog stava i odlučnih razloga za izbor kandidatkinje. Pravobraniteljica za osobe s invaliditetom na kraju zaključuje da je ovakva netransparentnost natječajnog postupka posljedično dovela do nemogućnosti utvrđivanja je li došlo do uskrate prava prednosti g. Wintera pod jednakim uvjetima s obzirom da je g. Winter osoba s invaliditetom. S tim u vezi pravobraniteljica ispravno ukazuje na stajalište Visokog prekršajnog suda RH iz presude broj GŽ-1249/2017-0 od 10. srpnja 2019. godine.

Kandidat na natječaju Ivan Goran Winter je pored ispunjavanja svih formalnih uvjeta naveo da je položio ispite i obavio vježbe iz šesnaest predmeta na poslijediplomskom studiju iz Kaznenopravnih znanosti i od šesnaest predmeta na četrnaest predmeta je ocijenjen kao izvrstan dok svega na dva predmeta je ocijenjen ocjenom vrlo dobar. Pored toga, kandidat je priložio i preporuku koju mu je u ime Pravnog fakulteta u Zagrebu potpisao prof. dr. sc. Ivo Josipović i u kojoj se ističe da se istakao kvalitetom studija i upornošću. Isti tip preporuke g. Winter je dobio i od dr. sc. Lea Cvitanovića, redovitog profesora u trajnom zvanju na katedri za kazneno pravo Pravnog fakulteta u Zagrebu u kojoj se navodi da je Ivan Goran Winter impresionirao iznimnim analitičkim sposobnostima te navodi da se radi o obrazovanom, kulturnom, etičnom i empatičnom te nadasve duhovnom čovjeku koji zaslužuje povjerenje. Kandidatu je preporuku izdao i prof. dr. sc. Petar Novoselec koji također navodi da g. Winter pokazuje poseban interes za predmete kaznenopravne grupe te da je izradio vrlo kvalitetan diplomski rad na temu „Nužna obrana u teoriji i praksi“. G. Winter je i za svoj praktični rad dobio odlične ocjene te mu je tako Županijski sud u Bjelovaru putem tadašnje predsjednice suda Milenke Slivar donio rješenje kojim ga ocjenjuje ocjenom odličan za rad u svojstvu sudačkog vježbenika u 2009. godini, a za rad u 2010. godini ga je spomenuta predsjednica Županijskog suda u Bjelovaru ocijenila ocjenom izvanredan, od ravnateljice Osnovne škole Trnjanska u Zagrebu prof. Nade Šimić dobio je ocjenu: „u svom kratkom radu u našoj školi iznimno je uspješno obavljao sve normativno-pravne poslove ..., kadrovske poslove ..., opće i administrativne poslove... no osim što je bio profesionalan i predan poslu mnogima od nas Ivan Goran je ostavio dojam iznimno vedre, pozitivne i ljubazne osobe.“ Kandidat je priložio i Potvrdu Pravosudne akademije da je sudjelovao na radionicama u okviru projekta EU PHARE 2005 „Podrška Pravosudnoj akademiji: Razvoj sustava obuke za buduće suce i državne odvjetnike“ iz područja kaznenog prava, obiteljskog prava i radnog prava.

Prema tome, kandidat Ivan Goran Winter je za spomenuto mjesto sudskog savjetnika ne samo kvalificiran na temelju svih navedenih potvrda i ocjena njegovog rada nego se može reći da on ima ispunjene gotovo sve uvjete i za suca, osim moguće

nedovoljnih godina potrebnog staža u svojstvu sudskog savjetnika. Sve ove okolnosti nisu u natječajnom postupku dovoljno uzete u obzir, nego se umjesto toga raspravljalo i ocjenjivalo o poznavanju stranog jezika na temelju samoprocjene kandidata, koji uvjet u tom obliku nije ni bio natječajni uvjet niti je presudan za mjesto sudskog savjetnika za kojeg je bio raspisan natječaj. Pored toga, g. Winter ima prava kao invalid s obzirom da se pozvao na činjenicu da je evidentiran kao osoba s invaliditetom u Hrvatskom registru osoba s invaliditetom te je za to priložio potvrdu HZJZ-a za prava koja mu priznaje Zakon o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom (NN 157/13, 152/14, 39/18, 32/20) koji je u članku 9. propisao da su i tijela sudbene vlasti dužna prilikom zapošljavanja osobe s invaliditetom dati toj osobi prednost pod jednakim uvjetima, a osoba s invaliditetom je dužna u prijavi pozvati se na to pravo i priložiti dokaze. S tim u vezi je g. Winter naveo da mu ni u ponovljenom postupku nije dostavljena Odluka o odabiru kandidata odnosno rješenje o prijemu u službu izabranog kandidata te zbog toga nije ni mogao ostvariti svoje zakonsko pravo da u roku od 30 dana podnese žalbu upravnoj inspekciji za provedbu inspekcijskog nadzora.

Pitanje kvalitetnog odabira sudskih savjetnika je od izuzetnog značaja za pravilno funkcioniranje sudova. Naime, suce izabire Državno sudbeno vijeće po posebnoj proceduri koju propisuju Ustav Republike Hrvatske i poseban Zakon o DSV-u. Međutim, vrlo malo znači ta procedura ako se sudski savjetnici izabiru na način koji suštinski obezvrjeđuje ili umanjuje značaj javnog natječaja. Izuzetno je važno da sudske uprave za sudske savjetnike izabiru najbolje kandidate budući da se približno 90% sudaca prvog stupnja imenuje iz redova sudskih savjetnika. Stoga ako se u ovoj prvoj fazi selekcije sudačkog kadra rade takvi propusti kojima se onemogućuje da budu izabrani najbolji kandidati to onda ovaj način posredno utječe i na rezultat odabira kojeg provodi DSV prilikom izbora sudaca.

Međutim i bez toga opisana provedba javnog natječaja je neprihvatljiva. Naime, potpuno je jasno da ovakva provedba umanjuje povjerenje šire javnosti u rad sudova, ali i samih djelatnika unutar pravosuđa jer se stječe dojam da ni unutar sudstva ne postoji red, a taj pojam reda u praksi znači da unutar sudstva glavni i jedini kriteriji izbora i napredovanja trebaju biti rad, znanje, iskustvo i poštenje. Uostalom, u ovom konkretnom slučaju o ovom načinu izbora kandidata je bilo negativnih napisa u dnevnom listu „Večernji list“ i može se reći da je i ovaj pojedinačni slučaj dodatno narušio ionako poljuljano povjerenje javnosti u rad sudova.

Stoga, ako je nadležna Državna komisija potvrdila provedeni natječaj kao zakonit to još ne znači da je provedeni postupak bio etičan odnosno u skladu s Kodeksom sudačke etike. On to nije bio i neprihvatljiv je budući da na ovaj način se u objektivnom smislu ne stvara sustav koji omogućuje izbor najboljih kadrova u sudstvo, a koji istovremeno s vanjske strane potencira dojam o sudstvu kao zatvorenom sustavu u koji je trećoj osobi, koja nema neke veze i poznanstva unutar sustava sudbene vlasti, sve teže ili gotovo nemoguće ući. To treba dovesti u vezu s uvodno izrečenom tvrdnjom da je sudstvo javna služba par excellence i sve i da se u drugim granama vlasti svi natječajni provode na ovakav način, sudstvo od toga mora biti izuzeto i u njemu moraju

prevladavati viši ili znatno viši kriteriji od ovoga koji su primijenjeni u ovom konkretnom slučaju.

Kriteriji kojima se vodio Odbor za državnu službu prilikom odlučivanja o žalbi g. Wintera su u konkretnom slučaju relevantni samo utoliko što ovom izboru daju formalnu zakonitost, ali izloženi kriteriji i razlozi navedeni u obrazloženju rješenja Odbora za državnu službu ne mogu provedeni izbor učiniti etičnim. Pored toga, ovdje treba napomenuti da se ovdje radi i o sistemskom problemu kojeg će tek trebati rješavati. Naime, očito je da se u postojećem podzakonskom sustavu sudske savjetnike sistemski pogrešno supsumira pod kategoriju državnih službenika. Međutim, sudski savjetnici nisu u državnoj službi odnosno oni bi bili u državnoj službi da rade, primjerice, u Ministarstvu pravosuđa i uprave, ali oni rade na sudu, dakle ne u tijelu državne uprave. Stoga u postojećem sustavu i dolazi do toga da se na sudske službenike (sudske savjetnike i više sudske savjetnike) primjenjuju propisi i standardi za državne službenike, a njihova primjena može doći u obzir kao opći i supsidijarni pravni izvor-temelj za reguliranje njihovog statusa, ali nikako ne kao jedini i isključivi pravni temelj, proizlazi da suštinski ne postoji pojam sudskog službenika koji bi se razlikovao od pojma državnog službenika. Posljedica ovakvog pristupa je i to da se na opisani način kod odabira – izbora sudskih službenika za rad na sudovima u tom svojstvu primjenjuje prenizak kriterij koji je moguće zadovoljavajući za državne službenike (iako je i to dvojbeno), ali u svakom slučaju primijenjeni kriterij odlučivanja je neprihvatljiv za odabir sudskih službenika i to stoga što se iz redova tih sudskih savjetnika i viših sudskih savjetnika izabiru suci u više od 90% slučajeva.

Stoga iz navedenih razloga podnosim ovu pritužbu Sudačkom vijeću Županijskog suda u Bjelovaru protiv predsjednika Županijskog suda u Bjelovaru g. Gorana Milakovića koji je svojim potpisom na oba rješenja o izboru i prijemu u službu preuzeo na sebe objektivnu odgovornost za provedeni postupak javnog natječaja, kojeg ocjenjujem u cijelosti neetičnim i takvo postupanje suprotnim članku 3. Kodeksa sudačke etike. Dakle, prilikom provedbe natječaja i donošenja odluke o izboru kandidata nisu primijenjena najviša etička načela u skladu sa standardima profesionalne i opće kulture.

S poštovanjem,

P R E D S J E D N I K

mr. sc. Radovan Dobronić